

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
35/13. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2013. március 21.

A C-254/11. sz. ügyben hozott ítélet
Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony
Határrendészeti Kirendeltsége kontra Oskar Shomodi

A vízumkötelezettség hatálya alá nem tartozó külföldiek schengeni térségben való tartózkodásának egy adott féléven belüli három hónapra való korlátozása nem alkalmazandó a kishatárforgalmi rendszer kedvezményezettjeire

A kishatárforgalmi engedéllyel rendelkező külföldiek esetében a tartózkodásnak a tagállamok és a velük határos harmadik államok közötti kétoldalú egyezmények által meghatározott leghosszabb időtartama a korábbi tartózkodásoktól függetlenül számítandó, amennyiben e tartózkodásokat a lakóhely szerinti országba történő visszatérések szakították meg

A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény¹ értelmében a vízumkötelezettség hatálya alá nem tartozó külföldiek az első beutazás időpontjától számított hat hónapon belül, de legfeljebb három hónapig szabadon mozoghatnak a schengeni térségben.

A nem uniós országok valamely tagállam határa menti, azaz a határtól számított harminc kilométeres távolságot meg nem haladó területén lakóhellyel rendelkező külföldiekre speciális szabályozás² vonatkozik. A határ menti lakosok kishatárforgalmi engedélyt kaphatnak, mellyel beléphetnek a szomszédos tagállamba és megszakítás nélkül ott tartózkodhatnak egy ideig, amelynek hosszát a két szomszédos ország határozza meg, azonban az nem haladhatja meg a három hónapot. Ezen engedély jogosultja nem hagyhatja el a felkeresett tagállam határ menti területét.

Magyarország és Ukrajna a kishatárforgalomról szóló rendeletet közös határukra alkalmazva megállapodást kötött, amely többek között meghatározza a kishatárforgalmi rendszer ukrainai kedvezményezettjei magyarországi tartózkodásának leghosszabb időtartamát. Ezt az időtartamot, melyet magyar jogszabályban is kihirdettek, megszakítás nélküli tartózkodás esetére a rendelet által előírt leghosszabb időben, azaz három hónapban határozták meg.

O. Shomodi érvényes kishatárforgalmi engedéllyel rendelkező ukrán állampolgár, amely engedélyt őt Magyarország határ menti területére való belépésre jogosítja. 2010. február 2-án Magyarországra való belépésre jelentkezett a záhonyi határátkelőhelyen. A magyar rendőrség megállapította, hogy O. Shomodi 2009. szeptember 3-a és 2010. február 2-a között 105 napot tartózkodott Magyarország területén, ahova szinte minden nap beutazott, és néhány órát ott töltött. Tekintve, hogy O. Shomodi így hat hónapon belül több mint három hónapot töltött a schengeni térségben, a magyar rendőrség a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény fényében értelmezett magyar jogszabályok alapján megtagadta tőle a magyar területre való belépést.

A rendőrség határozata ellen O. Shomodi keresetet nyújtott be a magyar bírósághoz. A felülvizsgálati kérelmet elbíráló Legfelsőbb Bíróság azt kérdezi a Bíróságtól, hogy a szóban forgó megállapodás, amely – a magyar hatóságok értelmezése szerint – hat hónapos időszak alatt

¹ A Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-én Schengenen aláírt egyezmény (HL 2000. L 239., 19. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 2. kötet, 9. o.).

² A tagállamok külső szárazföldi határain való kishatárforgalom szabályainak meghatározásáról, valamint a Schengeni Egyezmény rendelkezéseinek módosításáról szóló, 2006. december 20-i 1931/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletről van szó (HL L 405., 1. o.; helyesbítés: HL 2007. L 29., 3. o.).

három hónapra korlátozza a határ menti lakosok Magyarország határ menti területén való tartózkodásának leghosszabb idejét, összeegyeztethető-e a kishatárforgalomról szóló rendelettel.

A Bíróság ítéletében először is megállapítja, hogy **a schengeni vívmányok főszabálya, amely a külföldiek tartózkodását félévenkénti három hónapra korlátozza, nem alkalmazható a kishatárforgalomra**. A Bíróság hangsúlyozza, hogy a rendeletben rögzített három hónapos korlátozás a „megszakítás nélküli tartózkodásra” vonatkozik, míg a schengeni vívmányokból eredő korlátozások semmiképp sem az ilyen tartózkodásra vonatkoznak. A Bíróság megjegyzi, hogy a Bizottság eredetileg – a rendelet előkészítő anyagaiban – a leghosszabb tartózkodási idő számításának a schengeni vívmányok által is előírt egységesítését javasolta, az uniós jogalkotó azonban a megszakítás nélküli tartózkodásra különleges korlátozásokat fogadott el. A Bíróság szerint az a körülmény, hogy e korlátozás felső határa – akárcsak a schengeni vívmányokban – legfeljebb három hónapos lehet, nem vonhatja kétségbe annak különleges jellegét a vízumkötelezettség hatálya alá nem tartozó harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó általános szabályokhoz képest. A rendeletből egyáltalán nem következik ugyanis, hogy az abban említett három hónapnak ugyanazon hat hónapos időszakon belül kellene eltelnie.

Egyébként a kishatárforgalomról szóló rendelet elfogadásával az uniós jogalkotó a schengeni vívmányoktól eltérő, önálló szabályokat kívánt megállapítani. E szabályozás célja a határ menti lakosok számára annak lehetővé tétele, hogy az Unió külső szárazföldi határait könnyen, vagyis túlzott adminisztratív kötöttségek nélkül, gyakran, vagy akár rendszeresen, gazdasági, társadalmi, kulturális vagy családi jellegű jogos indokkal átléphessék.

Az egyes tagállamok által a rendelet önálló értelmezésének a határ menti terület közrendjére gyakorolt állítólagos negatív hatásával kapcsolatban kifejezett aggályokra a Bíróság azt a választ adja, hogy a határ átlépésének könnyítése a jóhiszemű határ menti lakosokat célozza, akiknek jogos és megfelelően igazolt indokuk van a külső szárazföldi határ gyakori átlépésére. Ráadásul a tagállamok szabadon szabhatnak ki szankciót azon határ menti lakosokra, akik a kishatárforgalmi engedélyüket visszaélészerűen vagy csalárd módon használják fel.

E körülmények között a Bíróság úgy ítéli meg, hogy **a kishatárforgalmi engedély jogosultja egyrészt szabadon mozoghat a határ menti területen három hónapon keresztül, amennyiben tartózkodása megszakítás nélküli, másrészt a tartózkodás minden egyes megszakítását követően újabb három hónapos tartózkodási jog illeti meg**.

Végezetül a Bíróság kifejti, hogy a kishatárforgalmi engedély jogosultjának tartózkodását megszakítottak kell tekinteni abban a pillanatban, amikor az érintett átlépi a határt, hogy a számára kiadott engedélynek megfelelően visszatérjen a lakóhelye szerinti államba, anélkül hogy a napi határátlépések számát figyelembe kellene venni.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehoczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499